

[Socialministeren.]

Ret til Understøttelse er bortfaldet i Medfør af Bestemmelsen i § 15, Stk. 5, i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsunderstøttelse. Denne sidste Bestemmelse gælder dog kun, for saa vidt der inden for det paagældende Fag i de sidste 3 Aar har hersket ekstraordinær Arbejdsløshed i mindst 24 Maaneder.

Da denne Udbetaling skal foregaa fra Fortsættelseskasserne, følger deraf, at Arbejdsløshedsfonden skal betale Halvdelen af Udgifterne, og det er Forudsætningen for Loven, at Arbejdsløshedskasserne skal betale den anden Halvdel. Da de samlede Udgifter under Forudsætning af en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget vil blive 4,2 Mill. Kr., vil Arbejdsløshedsfondens Andel blive 2,1 Mill. Kr., og det foreslaas, at Staten skal refundere Arbejdsløshedsfonden dette Beløb.

Endelig er det i § 4 fastslaaet, at ved Beregning af Maksimum for Fortsættelseshjælp efter 1. Maj 1936 skal der bortses fra den i Medfør af denne Lov udbetalte Fortsættelseshjælp. Da paa enkelte Undtagelser nær alle de Kasser, der har ekstraordinær Arbejdsløshed, har Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen, betyder det i Praksis, at de allerfleste af de arbejdsløse, der i Øjeblikket gaar uden Understøttelse, vil faa Ret til forlænget Understøttelse i 70 Dage.

Forslagets Fremsættelse skyldes, at der for det første fortsat hersker en meget omfattende Arbejdsløshed, og jo længere denne varer, des mere rimeligt er det, at der ydes Hjælp ud over det Tidsrum, der i øvrigt i Lovbestemmelserne om Fortsættelseskasser er fastsat som Maksimum. Men dernæst er det Hensigten i den nærmeste Fremtid at fremsætte Forslag om Ændringer i selve Arbejdsløshedsloven, og blandt disse Ændringer vil ogsaa findes en, der gaar ud paa en Udbygning af Understøttelserne, saaledes at Adgangen bliver aabnet for et højere Antal Understøttelsesdage gennem Fortsættelseskasserne. Men da denne Ændring af Hovedloven kan forudses ikke at ville blive gennemført saa betids, at den vil kunne komme de i Øjeblikket arbejdsløse i særlig Grad til gode, saa tillader jeg mig — for at udfylde det Tomrum, der ellers vilde blive — at anbefale dette høje Ting hurtigst muligt at gennemføre det af mig her forelagte Lovforslag.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Fremstilling af og Handel med Opium m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2709).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Indenrigsministeren:*

Til § 2.

I Stk. 4, Linie 8, udgaa Ordet „og“.

Efter Linie 8 indføjes (ny Linie) følgende:

„Præparater, herunder Opløsninger og Fortyndinger, indeholdende Metylmorfin (Kodein) eller Ætylmorfin, der anvendes som Lægemedel, og som indeholder 10 pCt. eller mindre af Metylmorfin eller Ætylmorfin eller — for saa vidt angaar Præparater i doseret Form (Tabletter, Piller o. lign.) — 0,1 g eller mindre af Metylmorfin eller Ætylmorfin i hver Tablet, Pille o. lign., og“.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Som bebudet ved Lovforslagets Forelæggelse har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, hvorefter visse Stoffer indeholdende Metylmorfin eller Ætylmorfin indgaaer blandt de Præparater, der i Henhold til Forslagets § 2, 4de Stykke, er undtaget fra Kontrolbestemmelserne i § 2.

Jeg anbefaler Ændringsforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret, samt §§ 3—7

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.